

Ridderspoor

PRAKTIJK VOOR TAROT

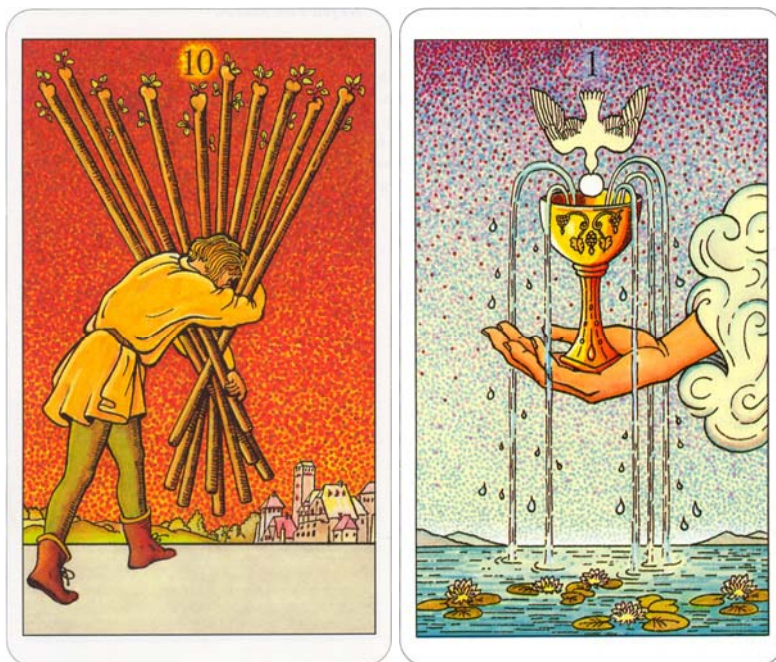
Beste Tarotliefhebber,

U ontvangt deze maandelijkse nieuwsbrief omdat u met mij via Ridderspoor – Praktijk voor Tarot - in contact bent geweest. Sinds maart 2009 is dit de achttiende nieuwsbrief. Iedere aflevering schrijf ik over één of meer van de tachtig Tarotkaarten.

Wanneer u geen prijs stelt op nieuwsbrieven van Ridderspoor, laat u dit weten in een kort reply met vermelding van uw e-mailadres waarop u de mailings ontvangt.

Deze keer schrijf ik aan de hand van het kleine arcanum Staven Tien met de titel 'Voorraadvorming' en Bekers Een met de titel 'De kracht van het water' over:

'geven'

Staven Tien: de mens verzamelt de verworven ervaringen of krachten (oogst) en brengt ze naar de stad of gemeenschap. Hij heeft zoveel geoogst dat hij er letterlijk krom van loopt. Staven Tien toont het wegdragen van de oogst dat de mens belast. De mens bereidt zich voor om de volgende fase, de herfst en de winter, door te komen. De volgende fase wordt in de Tarot wordt verbeeld door de fase van Bekers.

De fase van Bekers staat voor offeren: voor iets (weg)geven van jezelf omdat je gelooft in een hoger doel of in het algemeen belang.

De overgang van Staven Tien naar Bekers Een gaat onder andere over het besef dat je heel veel verzameld en ontvangen hebt. En al dat verzamelen gaat over in geven: binnen relaties wordt niet langer gehandeld vanuit een tekort, maar vanuit een 'hoe kan ik geven', hoe kan ik een ander gelukkig maken, hoe kan ik bijdragen aan het grotere geheel.

Het volgende fragment uit de film *La Meglio Gioventù* verbeeldt dit kantelpunt van verzamelen naar geven en raakte mij in het bijzonder:

In de film *La Meglio Gioventù* verlaat Giulia haar geliefde Nicola en haar dochttertje Sara om in naam van het communisme in Italië belangrijke sleutelfiguren te liquideren. Overtuigd van haar missie is Giulia van het ene op het andere moment uit het normale en openbare leven verdwenen. Later in de film krijgt Giulia verlangen naar haar kind en doet moeite om Sara te zien. Iedere keer wanneer Giulia vanuit haar ondergrondse en verborgen leven een poging doet om een glimp van haar dochter op te vangen, verstoort zij het kwetsbare evenwicht van het verscheurde gezin. Sara leert hiermee dat haar moeder in staat is hun geluk te verstoren, een onbetrouwbare factor in haar leven is en daarom op een afstand gehouden moet worden. Meer dan 20 jaar later, wanneer de politiek in Italië veranderd is en Giulia weer deel uit is gaan maken van het normale leven neemt zij contact op met haar dochter Sara om zich weer met haar te verzoenen. Sara gaat over enkele dagen trouwen en toont verontrust de brief met daarin het verzoek tot verzoening aan haar vader. Nicola kijkt haar aan en vraagt zijn dochter: 'Ben je gelukkig?' 'Ja', antwoord Sara. Waarop Nicola zegt: 'Dan is nu het moment in je leven aangebroken om te geven'.

Met hartelijke groet,

Els Maasson